

Bs Phạm Thị Mỹ Na -

Chương 1: Chọn đoán và đánh giá tình trạng thiếu máu ở người mắc bệnh thận mạn tính

Thiếu máu được định nghĩa theo hướng dẫn của Tổ chức Y tế Thế giới là Hb <12 g/dl (<120 g/l) đối với phụ nữ và <13 g/dl (<130 g/l) đối với nam giới, với nồng độ cơ thể theo đường tuỷ ở trẻ em. Thiếu máu rất phổ biến ở bệnh nhân mắc bệnh thận mạn tính (CKD) và tăng lên khi CKD tiến triển, ảnh hưởng đến hơn một nửa số người mắc CKD giai đoạn 4 và 5. Các chất bệnh sinh của thiếu máu trong CKD là đa yếu tố, bao gồm thiếu hụt erythropoietin (EPO) nội sinh và kháng EPO ngoại sinh, thiếu sắt và các chất dinh dưỡng khác, mất máu, tình trạng viêm và thối gan sống của hồng cầu (RBC) bị rút ngắn. Thiếu máu có liên quan đến nhiều hậu quả bất lợi, bao gồm tăng tỷ lệ tử vong, bệnh tim mạch, suy tim, tiến triển bệnh thận, suy giảm nhận thức, nhồi máu và nhu cầu truyền máu, cũng như giảm chất lượng cuộc sống liên quan đến sức khỏe (QoL). Mặc dù điều trị thiếu máu bằng ESA cải thiện một số kết quả lâm sàng và giảm nhu cầu truyền máu, nhưng các lợi ích khác của điều trị chưa được chứng minh trong các thử nghiệm lâm sàng ngẫu nhiên có đối chứng (RCT). Do đó, không chắc chắn liệu thiếu máu có đóng vai trò nguyên nhân gây ra các hậu quả bất lợi khác hay không, hoặc liệu tác hại của liệu pháp ESA có lớn hơn các lợi ích tiềm năng khác của việc điều trị thiếu máu hay không.

